

11 944 / 2026

URZĄD MIEJSKI w SOSNOWCU
BIURO RADY MIEJSKIEJ

Elektronicznie podpisany przez:
Bożena Joanna Gindera-Malicka
dnia 3 marca 2026 r.

WOJEWODA ŚLĄSKI

IFIH.4131.1.19.2026

wpłynęło 04.03.2026

L.dz. zał.

Podpis Wyp

611
Km. Bożena
PRZEWODNICZĄCA
Rady Miejskiej w Sosnowcu
051031226
Anna Jedynak-Ryśkała

Katowice, dnia 3 marca 2026 r.

ZAWIADOMIENIE

Na podstawie art. 61 § 4 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2025 r. poz. 1691) w związku z art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2025 r. poz. 1153 i 1436)

zawiadamiam o wszczęciu postępowania nadzorczego

dotyczącego uchwały Nr 369/XXIII/2026 Rady Miejskiej w Sosnowcu z dnia 29 stycznia 2026 r. w sprawie zmiany miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego miasta Sosnowca dla: obszaru "Pogoń Zachód", zatwierdzonego uchwałą nr 908/LXVI/2018 Rady Miejskiej w Sosnowcu z dnia 6 sierpnia 2018 r. oraz dla obszaru położonego w rejonie ulic: Dęblińskiej, 3-go Maja, ks. Władysława Sedlaka, Stefana Żeromskiego, zatwierdzonego uchwałą nr 925/LXVII/2018 Rady Miejskiej w Sosnowcu z dnia 30 sierpnia 2018 r. z późn. zmianą, w zakresie zapisów par. 9 (Dz. Urz. Woj. Śl. z 2026 r., poz. 1111), jako podjętej z naruszeniem przepisów prawa, w następującym zakresie.

W przedmiotowej uchwale znowelizowano ustalenia dwóch miejscowych planów dotyczące zasad ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków. W § 3 pkt 2 uchwały wprowadzono zmiany w części tekstowej uchwały nr 908/LXVI/2018 Rady Miejskiej w Sosnowcu z dnia 6 sierpnia 2018 r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Sosnowca dla obszaru „Pogoń Zachód” (Dz. Urz. Woj. Śl. z 2018 r., poz. 5078) w brzmieniu: w par. 9 dodaje się ust. 6, który otrzymuje brzmienie: „W przypadku rozbiórki lub wykreślenia z Gminnej Ewidencji Zabytków obiektów wymienionych w ust. 2, ustalenia ust. 4 nie obowiązują.”. Natomiast w § 4 pkt 4 uchwały wprowadzono zmiany w części tekstowej uchwały nr 925/LXVII/2018 Rady Miejskiej w Sosnowcu z dnia 30 sierpnia 2018 r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Sosnowca dla obszaru położonego w rejonie ulic: Dęblińskiej, 3-go Maja, ks. Władysława Sedlaka, Stefana Żeromskiego (Dz. Urz. Woj. Śl. z 2018 r., poz. 5413) w brzmieniu: w par. 9 dodaje się ust. 8, który otrzymuje brzmienie: „W przypadku rozbiórki lub wykreślenia z Gminnej Ewidencji Zabytków obiektów wymienionych w ust. 4 pkt. 1-5, ustalenia ust. 5 nie obowiązują.”

Powyższymi przepisami naruszono istotnie zasady sporządzania planu miejscowego oraz właściwość organów.

ŚLĄSKI URZĄD WOJEWÓDZKI W KATOWICACH

Wydział Infrastruktury

ul. Jagiellońska 25, 40-032 Katowice, tel.: 32 207 75 89, fax: 32 207 75 88

www.katowice.uw.gov.pl, ePUAP: /SUW2/urząd

W myśl przepisu art. 22 ust. 4 ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. *o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami* (Dz. U. z 2024 r., 1292 i z 2025 r., poz. 1168) wójt (burmistrz, prezydent miasta) prowadzi gminną ewidencję zabytków w formie zbioru kart adresowych zabytków nieruchomości z terenu gminy. Ewidencja zabytków jest rejestrem zabytków nieruchomości w gminie, przyjmowanym zarządzeniem wójt (burmistrz, prezydent miasta). Natomiast miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego uchwała rada gminy i posiada on prymat aktu prawa miejscowego - art. 14 ust 8 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. *o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym* (Dz. U. z 2024 r., poz. 1130 ze zm.).

Przytoczonymi przepisami podniesiono do rangi aktu prawa miejscowego gminną ewidencję zabytków. Ustalenia planu miejscowego uzależnione są od decyzji innego organu, co stanowi istotne naruszenie przepisów prawa.

Ponadto zamieszczanie w treści planu, norm warunkowych - odsyłających do innych dokumentów, jest niedopuszczalne z punktu widzenia obowiązującego porządku prawnego i powoduje, że normy prawa materialnego stają się w ten sposób niedookreślone. Plan miejscowy powinien zawierać sztywne ustalenia oparte na aktualnych uwarunkowaniach i aktualnym stanie prawnym z chwili uchwalenia miejscowego planu. Ochrona konserwatorska powinna być zapisana wprost w planie miejscowym. Zmiana statusu obiektu np. wykreślenie obiektu nieruchomości z gminnej ewidencji zabytków nie może przesądzać o stosowaniu lub niestosowaniu ustaleń miejscowego planu.

Pouczenie:

1. Stronie postępowania przysługuje prawo do złożenia wyjaśnień.
2. Termin na złożenie wyjaśnień upływa z dniem 4 marca 2026 r.
3. Termin na wydanie rozstrzygnięcia nadzorczego upływa z dniem 6 marca 2026 r.

z up. Wojewody Śląskiego

Bożena Gindera-Malicka

Kierownik Oddziału ds. Nadzoru Urbanistycznego
w Wydziale Infrastruktury

Otrzymuje:

Rada Miejska w Sosnowcu

ŚLĄSKI URZĄD WOJEWÓDZKI W KATOWICACH

Wydział Infrastruktury

ul. Jagiellońska 25, 40-032 Katowice, tel.: 32 207 75 89, fax: 32 207 75 88

www.katowice.uw.gov.pl, ePUAP: /SUW2/urząd

24785/2026

URZĄD MIEJSKI w SOSNOWCU
BIURO RADY MIEJSKIEJ

Elektronicznie podpisany przez:
Aleksandra Monika Kroczek
dnia 6 marca 2026 r.

WOJEWODA ŚLĄSKI

IFIII.4131.1.19.2026

wpłynęło 09.03.2026

L.dz. zał.
Podpis *[signature]*

[signature]
[initials]

PRZEWODNICZĄCA
Rady Miejskiej w Sosnowcu
09/03/2026
Anna Jedynak-Rykała

Katowice, dnia 6 marca 2026 r.

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2025 r. poz. 1153 i 1436) i art. 28 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2024 r. poz. 1130, 1907 i 1940, z 2025 r. poz. 527, 680, 1668 i 1847 oraz z 2026 r. poz. 24 - zwana dalej *u.p.z.p.*)

stwierdzam nieważność

uchwały Nr 369/XXIII/2026 Rady Miejskiej w Sosnowcu z dnia 29 stycznia 2026 r. w sprawie zmiany miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego miasta Sosnowca dla: obszaru "Pogoń Zachód", zatwierdzonego uchwałą nr 908/LXVI/2018 Rady Miejskiej w Sosnowcu z dnia 6 sierpnia 2018r. oraz dla obszaru położonego w rejonie ulic: Dęblińskiej, 3-go Maja, ks. Władysława Sedlaka, Stefana Żeromskiego, zatwierdzonego uchwałą nr 925/LXVII/2018 Rady Miejskiej w Sosnowcu z dnia 30 sierpnia 2018r. z póź. zmianą, w zakresie zapisów par. 9 (Dz. Urz. Woj. Śl. z 2026 r., poz. 1111) w następującej części:

- 1) § 3 pkt 2,
- 2) § 4 pkt 4.

Uzasadnienie

W myśl art. 85 i 86 ustawy o samorządzie gminnym wojewoda sprawuje nadzór nad działalnością gminną na podstawie kryterium zgodności z prawem. Zgodnie z art. 91 wskazanej ustawy, uchwała gminy, która jest sprzeczna z prawem jest nieważna. O nieważności uchwały w całości lub w części orzeka organ nadzoru w drodze rozstrzygnięcia nadzorczego.

W dniu 29 stycznia 2026 r. Rada Miejska w Sosnowcu podjęła uchwałę Nr 369/XXIII/2026 w sprawie zmiany miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego miasta Sosnowca dla: obszaru "Pogoń Zachód", zatwierdzonego uchwałą nr 908/LXVI/2018 Rady Miejskiej w Sosnowcu z dnia 6 sierpnia 2018r. oraz dla obszaru położonego w rejonie ulic: Dęblińskiej, 3-go Maja, ks. Władysława Sedlaka, Stefana Żeromskiego, zatwierdzonego uchwałą nr 925/LXVII/2018 Rady Miejskiej w Sosnowcu z dnia 30 sierpnia 2018r. z póź. zmianą, w zakresie zapisów par. 9.

Stosownie do przepisu art. 20 ust. 2 *u.p.z.p.*, Rada Miejska w Sosnowcu w dniu 4 lutego 2026 r. przekazała organowi nadzoru uchwałę Nr 369/XXIII/2026 wraz z dokumentacją prac planistycznych, celem dokonania oceny zgodności tej uchwały z prawem.

W dniu 3 marca 2026 r. organ nadzoru wszczął postępowanie nadzorcze oraz poinformował Gminę o możliwości złożenia wyjaśnień.

Pismem z dnia 4 marca 2026 r., Gmina złożyła wyjaśnienia w zakresie zarzutów wskazanych w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania nadzorczego.

W trakcie prowadzonego postępowania nadzorczego, organ nadzoru stwierdził, że została ona podjęta z istotnym naruszeniem przepisów prawa w następującym zakresie.

W przedmiotowej uchwale znowelizowano ustalenia dwóch miejscowych planów dotyczące zasad ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków.

W § 3 pkt 2 uchwały wprowadzono zmiany w części tekstowej uchwały nr 908/LXVI/2018 Rady Miejskiej w Sosnowcu z dnia 6 sierpnia 2018 r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Sosnowca dla obszaru „Pogoń Zachód” (Dz. Urz. Woj. Śl. z 2018 r., poz. 5078) w brzemieniu: w par. 9 dodaje się ust. 6, który otrzymuje brzmienie: „W przypadku rozbiórki lub wykreślenia z Gminnej Ewidencji Zabytków obiektów wymienionych w ust. 2, ustalenia ust. 4 nie obowiązują.”.

Natomiast w § 4 pkt 4 uchwały wprowadzono zmiany w części tekstowej uchwały nr 925/LXVII/2018 Rady Miejskiej w Sosnowcu z dnia 30 sierpnia 2018 r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Sosnowca dla obszaru położonego w rejonie ulic: Dęblińskiej, 3-go Maja, ks. Władysława Sedlaka, Stefana Żeromskiego (Dz. Urz. Woj. Śl. z 2018 r., poz. 5413) w brzemieniu: w par. 9 dodaje się ust. 8, który otrzymuje brzmienie: „W przypadku rozbiórki lub wykreślenia z Gminnej Ewidencji Zabytków obiektów wymienionych w ust. 4 pkt. 1-5, ustalenia ust. 5 nie obowiązują.”.

Zamieszczanie w treści planu, norm otwartych, odsyłających do innych dokumentów, jest niedopuszczalne z punktu widzenia obowiązującego porządku prawnego i powoduje, że normy prawa materialnego stają się w ten sposób niedookreślone. Przepisy miejscowego planu nie mogą być formułowane w sposób warunkowy. Plan miejscowy powinien zawierać sztywne ustalenia oparte na aktualnych uwarunkowaniach i aktualnym stanie prawnym z chwili uchwalenia miejscowego planu. Ochrona konserwatorska powinna być zapisana wprost w planie miejscowym. Zmiana statusu obiektu np. wykreślenie obiektu nieruchomego z gminnej ewidencji zabytków nie może przesądzać o stosowaniu lub niestosowaniu ustaleń miejscowego planu.

W złożonych wyjaśnieniach Prezydent Miasta Sosnowca wyjaśnia jakimi przesłankami kierował się wprowadzając kwestionowane ustalenia miejscowego planu.

W okresie obowiązywania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obiekt zostaje – z różnych przyczyn faktycznych lub prawnych – wykreślony z gminnej ewidencji zabytków, przy czym nie dochodzi do jego rozbiórki. W takim przypadku dalsze utrzymywanie w mocy szczególnych ograniczeń planistycznych które zostało wprowadzone wyłącznie z uwagi na ujęcie danego obiektu w gminnej ewidencji zabytków traci podstawę prawną. Skoro ustawowa forma ochrony, jaką jest ujęcie w ewidencji, przestaje istnieć, to brak jest podstaw do dalszego stosowania ochronnego wynikającej z planu miejscowego, gdyż jego jedyną podstawą jest właśnie ta okoliczność.

Pozostawienie w mocy ograniczeń planistycznych dotyczących obiektu, który nie podlega już ochronie konserwatorskiej, prowadziłoby do ingerencji w prawo własności, (...). W szczególności może prowadzić do wstrzymania procesu inwestycyjnego, odmowy wydania decyzji administracyjnych lub ograniczenia sposobu korzystania z nieruchomości.

Wojewoda, po analizie przedstawionych wyjaśnień, wykazuje zrozumienie motywów, którymi kierował się organ gminy wprowadzając kwestionowane ustalenia uchwały, co jednak nie zwalniało go od sporządzenia dokumentu planistycznego zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa.

Zgodnie z art. 15 ust. 2 pkt 4 *u.p.z.p.*, jednym z obligatoryjnych elementów miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego są zasady ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków, w tym krajobrazów kulturowych, oraz dóbr kultury współczesnej. Standardy regulowania ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego w tym zakresie zostały ustalone w § 4 pkt 5 rozporządzenia Ministra Rozwoju i Technologii z dnia 17 grudnia 2021 r. w sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego (Dz. U. z 2021 r., poz. 2404 - zwanego dalej *rozporządzeniem*). W *rozporządzeniu* określono, że ustalenia dotyczące zasad ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków w tym krajobrazów kulturowych oraz dóbr kultury współczesnej powinny zawierać określenie obiektów i terenów chronionych ustaleniami planu miejscowego, w tym określenie nakazów, zakazów, dopuszczeń i ograniczeń w zagospodarowaniu terenów.

Regulacja ta spójna jest z unormowaniami ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (Dz. U. z 2024 r., 1292 i z 2025 r., poz. 1168 dalej zwane *u.o.z.o.z.*). Zgodnie z art. 19 ust. 1 *u.o.z.o.z.* w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego uwzględnia się w szczególności ochronę: 1) zabytków nieruchomych objętych formami ochrony, o których mowa w art. 7 *u.o.z.o.z.* i ich otoczenia, 2) innych zabytków nieruchomych, znajdujących się w wojewódzkiej lub gminnej ewidencji zabytków.

Zgodnie z art. 7 *u.o.z.o.z.*, formami ochrony zabytków są: 1) wpis do rejestru zabytków; 1a) wpis na Listę Skarbów Dziedzictwa; 2) uznanie za pomnik historii; 3) utworzenie parku kulturowego; 4) ustalenia ochrony w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego albo w decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji celu publicznego, decyzji o warunkach zabudowy, decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej, decyzji o ustaleniu lokalizacji linii kolejowej lub decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji w zakresie lotniska użytku publicznego.

W myśl przepisu art. 22 ust. 4 ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (Dz. U. z 2024 r., 1292 i z 2025 r., poz. 1168 dalej zwane *u.o.z.o.z.*) wójt (burmistrz, prezydent miasta) prowadzi gminną ewidencję zabytków w formie zbioru kart adresowych zabytków nieruchomych z terenu gminy. Ewidencja zabytków jest rejestrem zabytków nieruchomych w gminie, przyjmowana zarządzeniem wójta (burmistrza, prezydenta miasta). Gminna ewidencja zabytków nie jest wymieniona wśród form ochronnych zabytków. Zamieszczenie w ewidencji zabytków nieruchomości stanowi niejako wskazówkę, że mamy do czynienia z obiektem, który (być może) należy objąć ochroną.

Natomiast ustalenia ochrony zawarte w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego wymienione są wśród form ochrony zabytków. Podkreślić należy, że miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego uchwała rada gminy i dokument ten posiada prymat aktu prawa miejscowego, o czym stanowią odpowiednio art. 20 ust. 1 i art. 14 ust. 8 *u.p.z.p.*

Ustaleniami zawartymi w § 3 pkt 2 oraz § 4 pkt 4 przedmiotowej uchwały ochronę obiektów zabytkowych wskazanych w miejscowych planach uzależniono od treści gminnej ewidencji zabytków. W kwestionowanych przepisach bowiem obowiązywanie norm dotyczących enumeratywnie wymienionych w miejscowych planach obiektów, objętych ustaleniami ochronnymi tych planów, powiązано z wpisem do ewidencji zabytków. Zgodnie z ich treścią ewentualne zmiany w ewidencji zabytków nie wymagałyby zmiany

planu, a w przypadku usunięcia z ewidencji zabytków nie należy stosować ochrony opisanej w miejscowym planie, co miałyby umożliwiać „automatyczną” modyfikację treści planów miejscowych i niestosowania do obiektów nieobjętych gminną ewidencją zabytków norm kształtujących zasady ochrony zabytków ustalonych w tych planach.

Uzależnianie sposobu obowiązywania, stosowania poszczególnych norm planu miejscowego od treści ewidencji zabytków sprawia, że to inny organ niż Rada Miejska w Sosnowcu będzie decydował o treści tego planu. Zmiana w ewidencji zabytków - zgodnie z kwestionowanymi przepisami miałyby wszak wpływać na treść planu miejscowego, a zatem dokonywać jego zmiany w sposób odmienny niż wynika z art. 27 *u.p.z.p.*, - czyli bez zachowania trybu sporządzania miejscowego planu.

Należy podkreślić, że wójt (burmistrz, prezydent miasta), rada gminy i organy konserwatorskie posiadają odmienne kompetencje względem możliwości sprawowania ochrony konserwatorskiej. W systemie prawa nie można akceptować tautologii czy zbieżności kompetencji w identycznym zakresie. Jakkolwiek dla organu konserwatorskiego i organów gminy przewidziany jest ten sam cel, którym będzie ochrona zabytków, jednakże ustawodawca przewidział dla każdego z tych podmiotów odmienne kompetencje i tak samo różne środki sprawowania tejże ochrony.

Gdyby oceniać wprost treść kwestionowanych przepisów uchwały, to dla danych terenów ochrona konserwatorska ustanowiona przez Radę Miejską w Sosnowcu ulegałaby zmianie niejako niezależnie od niej w przypadku wydania konkretnego rozstrzygnięcia przez Prezydenta Miasta. Zatem stosując swoisty skrót myślowy, to nie rada lecz inny organ determinował by treść planu miejscowego i to niezależnie od rady, która *a priori* dopuściła taką ewentualność.

Podsumowując należy zaznaczyć, że przepisy art. 28 *u.p.z.p.* jednoznacznie wskazują, iż istotne naruszenie zasad sporządzania planu miejscowego, istotne naruszenie trybu, a także naruszenie właściwości organów w tym zakresie, powodują nieważność uchwały gminy w całości lub w części. O zakresie rozstrzygnięcia decyduje natomiast fakt, czy stwierdzone naruszenie prawa będzie miało wpływ na całą uchwałę, czy będzie dotyczyło jedynie pojedynczych przepisów niezgodnych z aktami prawa hierarchicznie wyższymi, które to jednak naruszenia nie będą rzutować na całą uchwałę.

Po wyeliminowaniu części ustaleń uchwała Nr 369/XXIII/2026 Rady Miejskiej w Sosnowcu z dnia 29 stycznia 2026 r. w sprawie zmiany miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego miasta Sosnowca dla: obszaru "Pogoń Zachód", zatwierdzonego uchwałą nr 908/LXVI/2018 Rady Miejskiej w Sosnowcu z dnia 6 sierpnia 2018r. oraz dla obszaru położonego w rejonie ulic: Dęblińskiej, 3-go Maja, ks. Władysława Sedlaka, Stefana Żeromskiego, zatwierdzonego uchwałą nr 925/LXVII/2018 Rady Miejskiej w Sosnowcu z dnia 30 sierpnia 2018r. z póź. zmianą, w zakresie zapisów par. 9, może funkcjonować w obrocie prawnym, a zatem, stwierdzenie nieważności uchwały jedynie w części określonej w sentencji rozstrzygnięcia nadzorczego, jest uzasadnione.

Stosownie do przepisu art. 92 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym stwierdzenie nieważności uchwały wstrzymuje jej wykonanie z mocy prawa z dniem doręczenia Radzie Miejskiej w Sosnowcu rozstrzygnięcia nadzorczego.

Na niniejsze rozstrzygnięcie przysługuje prawo złożenia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach. Skargę składa się za pośrednictwem Wojewody Śląskiego, w terminie 30 dni od jego doręczenia Radzie Miejskiej w Sosnowcu.

z up. Wojewody Śląskiego
Aleksandra Kroczek
Zastępca Dyrektora Wydziału Infrastruktury

Otrzymuje:

Rada Miejska w Sosnowcu

Pouczenie o możliwości wniesienia skargi w formie elektronicznej

1. Skargę na rozstrzygnięcie nadzorcze można wnieść w formie elektronicznej lub papierowej.
2. Skarga przekazana w formie dokumentu elektronicznego powinna zawierać wszystkie wymogi pisma sporządzonego w postaci papierowej.
3. Skarga wnoszona w formie dokumentu elektronicznego, powinna ponadto zawierać adres elektroniczny oraz zostać podpisana przez stronę lub pełnomocnika kwalifikowanym podpisem elektronicznym, podpisem zaufanym albo podpisem osobistym.
4. Jeżeli skarga nie zawiera adresu elektronicznego przyjmuje się, że właściwym jest adres elektroniczny, z którego nadano pismo wniesione w formie dokumentu elektronicznego.
5. Do skargi wniesionej w formie dokumentu elektronicznego nie dołącza się jej odpisów.
6. Do skargi należy dołączyć pełnomocnictwo z podpisem mocodawcy lub wierzytelny odpis pełnomocnictwa.